

Μια περιοδεύουσα έκθεση με θέμα την Ευρωπαϊκή ταυτότητα στην Ευρώπη του σήμερα.

Το καλλιτεχνικό πρότζεκτ United States of Europe (U.S.E) πραγματεύεται αυτά τα ερωτήματα μέσα στα πλαίσια μιας περιοδεύουσας έκθεσης σε δέκα Ευρωπαϊκές χώρες. Η έκθεση ξεκίνησε από το Λοτζ της Πολωνίας τον Νοέμβριο του 2011 και συνέχισε στο Ελσίνκι, κατόπιν στο Βίλνιους της Λιθουανίας και εν συνεχεία στο Γκιμαράες της Πορτογαλίας. Ένα ευρείας κλίμακας πρότζεκτ με θέμα την Ευρωπαϊκή ταυτότητα, το United States of Europe (U.S.E) θα παρουσιαστεί περεταίρω, μέχρι την Άνοιξη του 2013, σε δημόσιους χώρους, γκαλερί και μουσεία σε Κύπρο, Γερμανία, Βουλγαρία, Γαλλία, Ιρλανδία και Βέλγιο.

A travelling exhibition about European identity and today’s Europe.

The artistic project United States of Europe (U.S.E) deals with these questions in the context of a travelling exhibition through ten European countries. The exhibition opened in Lodz, Poland in November 2011, the second destination was in Helsinki, the third in Vilnius and the fourth in Guimarães. United States of Europe (U.S.E), a large-scale collaboration project about European identity, will further be presented in public spaces, galleries and museums in Cyprus, Germany, Bulgaria, France, Ireland and Belgium, until spring 2013.

Εικονομαχία 21ου αιώνα

‘το μάτι’ του θεατή προβληματίζεται ως προς το αν οι εικόνες μιλούν για συμβίωση ή για αναταραχή. Σε αυτή τη σειρά βιντεο και φωτογραφιών έχω αναμίξει μνημεία σε ένα ‘εικονικό χώρο’ όπου όλα χωράνε. Ένα όνειρο γεννήθηκε. Τι όμως αντιλαμβανόμαστε ως πραγματικότητα και τι ως όνειρο; Που σταματά το λογικό και που ξεκινά το παράλογο; Και τέλος, ποια είναι η θέση της Ευρώπης μέσα σε όλα αυτά; Είμαστε ή δεν είμαστε Ευρωπαίοι; Πρέπει να μιλάμε για ενότητα ή για κατακερματισμό; Είμαστε ‘άστεγοι’ ή είμαστε ‘σπίτι μας’; Τα παραπάνω είναι απολύτως κρίσιμα ερωτήματα που προβληματίζουν την καλλιτεχνική δημιουργία, ιδιαίτερα σε χώρες που βρίσκονται στις παρυφές της Ευρώπης όπως η Κύπρος.

21st century iconoclasm

Initially, the viewer's 'eye' is puzzled as to whether those images speak of symbiosis or disorder. Ultimately, the answer to this dilemma brings us to the concepts of fluidity and mobility. In this photo series, the artist has allowed herself to mix monuments as a 'virtual place' (in her mind? in her heart?) where everything fits; a (peaceful or restless?) dream is born. Just like everyday life, the triptych of history, experience and memory is always an issue of boundaries (their acceptance or negation): What do we perceive as 'reality' or 'dream'? How do we understand 'fact' or 'fiction'? Where does 'sense' end and 'nonsense' start? How do we draw the line between 'emotion' and 'logic'? Finally, how does Europe fit in all this? Are we or are we not 'Europeans'? Should we speak of belonging or fragmentation? Are we 'at home' or 'homeless'? At the onset of the 21st century all the above are absolutely crucial questions that puzzle artistic creativity, especially in countries at the outskirts of Europe like Cyprus.

Το παρόν έργο της Κυριακής Κώστα αφορά κατά κύριο λόγο την έννοια της μνημειοποίησης του παρελθόντος αλλά και τους τρόπους με τους οποίους το παρελθόν τίθεται υπό διαπραγμάτευση, συντήρηση ή διαφύλαξη. Σε ένα από τα βίντεο της η Κώστα παρουσιάζει, με μία δόση χιουμοριστικής διάθεσης, γνωστά μνημεία τα οποία μεταφέρονται από ένα ελικόπτερο σε ένα άγνωστο «αλλού». Στη συγκεκριμένη περίπτωση αυτό που αφορά το θεατή, αλλά και την καλλιτέχνη, δεν είναι ο τελικός προορισμός των μνημείων αλλά η διαδικασία της «μεταφοράς». Τέτοιες «μεταφορές» από ένα πλαίσιο σε άλλο, συχνά έχουν ως συνέπεια (ίσως και στόχο) την επαναδιατύπωση των αφηγήσεων της πολιτιστικής κληρονομιάς για σκοπούς εμπορευματοποίησης της κουλτούρας που αντιπροσωπεύουν. Με άλλα λόγια, η καλλιτέχνις εδώ προβάλλει έναν ισχυρό προβληματισμό αναφορικά με τις διαδικασίες εμπορευματοποίησης του παρελθόντος, κατά τις οποίες τέτοια μνημεία χρησιμοποιούνται μέσα στο ευρύτερο πλαίσιο του εξευρωπαϊσμού ως εργαλεία καθορισμού της ταυτότητας μιας τοποθεσίας. Συνεπώς, η ιδέα μιας συλλογικής Ευρωπαϊκής ταυτότητας, η οποία μπορεί να περιλαμβάνει και να διατηρεί τις τοπικές παραδόσεις και το χαρακτήρα μιας χώρας, καθώς και οι διαδικασίες που υιοθετούνται για να επιτευχθεί κάτι τέτοιο, παρόλο που αρχικά παρουσιάζονται ελπιδοφόρες, αποτελούν εδώ ένα αμφιλεγόμενο ζήτημα.

Η ίδια λογική εντοπίζεται στους αναγραμματισμούς της Κώστα στη σφραγίδα ‘Rebuplic of Crypus Qualyti Porducts’. Η σφραγίδα (όπως και η επαναλαμβανόμενη πράξη του σφραγίσματος) θυμίζει τη διαδικασία της βιομηχανοποιημένης μαζικής παραγωγής και την απώλεια της αυθεντικότητας ενός προϊόντος καθώς αυτό εντάσσεται σε αυτή τη διαδικασία. Εδώ τα μνημεία μετατρέπονται με τον ίδιο τρόπο σε τέτοιου είδους προϊόντα. Την ίδια στιγμή, οι αναγραμματισμοί των λέξεων, που σε ένα πρώτο επίπεδο δεν εμποδίζουν την ορθή ανάγνωση της φράσης, δηλώνουν τη ρευστή φύση της ιστορίας αλλά και τη δυνατότητα υποκειμενικών μετατροπών της. Για την καλλιτέχνη, αυτή η δυνατότητα κατασκευής μίας συλλογικής μνήμης και ταυτότητας αποτελεί μια βάρβαρη και παρεμβατική πράξη προς την υποκειμενική αίσθηση του ‘ανήκειν’.

Επιστρέφοντας στη μελέτη της δικής της τοπικότητας - στην Κύπρο - η Κώστα επιλέγει διάφορα ορόσημα, όπως ένα γλυπτό του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου του ΙΙΙ, με σκοπό να μελετήσει τον αντίκτυπό τους στο νησί και στη μνήμη των ανθρώπων. Η καλλιτέχνις παρουσιάζει αυτά τα μνημεία - αλλά και κατ’επέκταση την ίδια τη μνήμη που κουβαλούν - να ‘πνίγονται’ στο νερό. Αυτό μπορεί να διαβαστεί με διάφορους τρόπους: ως μία διαδικασία διαγραφής κάθε ίχνους του παρελθόντος ώστε αυτά να ενταχθούν με ευκολία στη διαδικασία επαναπροσδιορισμού της ιστορικής τους αφήγησης με τρόπο που να θεωρείται κατάλληλος για το Ευρωπαϊκό ιδεώδες, ως μία διαδικασία απαγκίστρωσης τους από την ευθύνη να συντηρήσουν την τοπική πολιτισμική κληρονομιά - κάτι που η καλλιτέχνις θεωρεί ότι συχνά δεν επιτυγχάνουν, ή ως μία διαδικασία αυτοϋπομόνευσης της δυνατότητας των ίδιων των μνημείων να θεμελιώσουν μία ισχυρή παρουσία.

Σε όλες τις παραπάνω περιπτώσεις, το έργο της Κώστα αφυπνίζει τον θεατή, θέτοντας μια σειρά από ερωτήματα που είναι σημαντικά, αλλά και συμβατά με άλλους τόπους που όμοια ενδιαφέρονται για την ιστορική μνήμη και τη μνημειοποίηση του παρελθόντος.

Δρ Έλενα Στυλιανού

Kyriaki Costa’ current work is mainly concerned with the notion of memorializing the past and the ways in which the past is negotiated, preserved or safeguarded in the present. In one of her videos, Costa humorously re-stages well known monuments. A helicopter casually moves them to an unknown “elsewhere”. The viewer, as much as the artist, should not be interested in the final destination, only in this process of re-contextualizing cultural heritage, often with the effect of re-working its narratives for purposes of marketability. In other words, the artist here questions those processes of commodification of the past, by using monuments as marketable tools of locality within the broader framework of Europeanism. Thus, the sense of a collective European identity that cherishes and maintains local traditions and character, although promising, is here presented as an issue of contention.

It is the same logic that drives Costa’s anagrams in the stamp ‘Rebuplic of Crypus Qualyti Porducts’. A stamp (as well as the repetitive act of stamping) reminds the process of mass production, the arbitrary labeling of products, and the loss of a product’s uniqueness in the line of industrial manufacturing. Here, monuments become such products. At the same time, the mixed lettering of the words, which is not immediately intrusive to the correct reading of the sentence, hint at history’s fleeting nature and permeability to subjective modifications. This potential fabrication of a collective memory is for the artist a brutal act of intervention onto one’s sense of belonging.

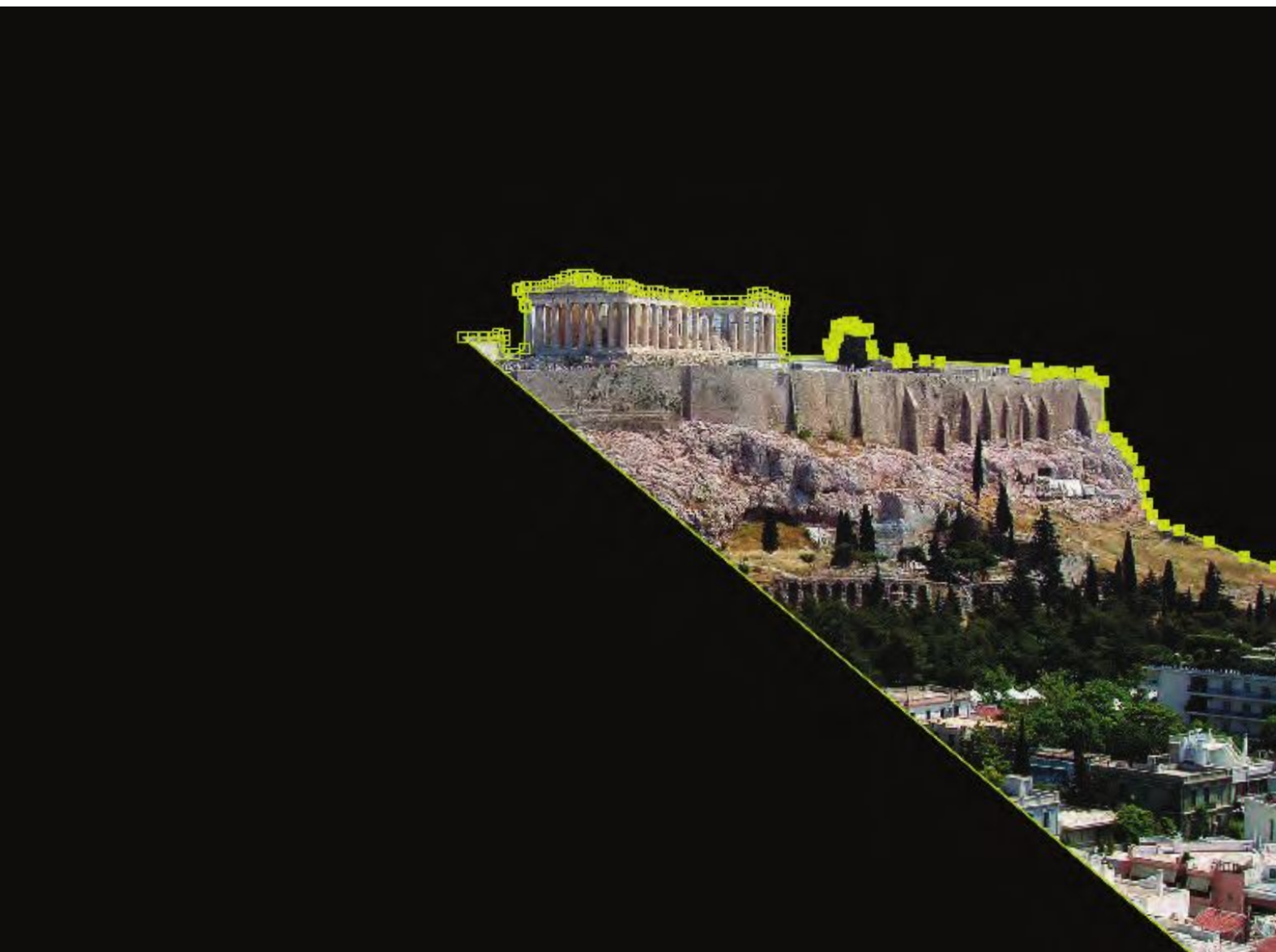
Returning to her own locale, Cyprus, Costa selects landmarks and the iconic sculpture of Archbishop Makarios III to inversely reflect on the specific impact they could have on the island and on people’s memory of the past. As a statement of irony, she presents both monuments and the landscape - and by extension the memories they represent - drowning in water. This can be read in various ways: as a process of cleansing them from any traces of their past, preparing them for a new process of production relevant to the re-workings of historical narrative suitable to the European imaginary; as a process of cleansing them from the burden of responsibility to sustain cultural heritage - something that the artist believes they often fail to achieve; or as a process of burring their own potential for establishing a strong presence in the world.

In all of the above cases, Costa’s work is alerting the viewer, raising a series of questions that are important and relevant to all other places that are equally concerned with historical memory and memorializing (or monumentalizing) the past.

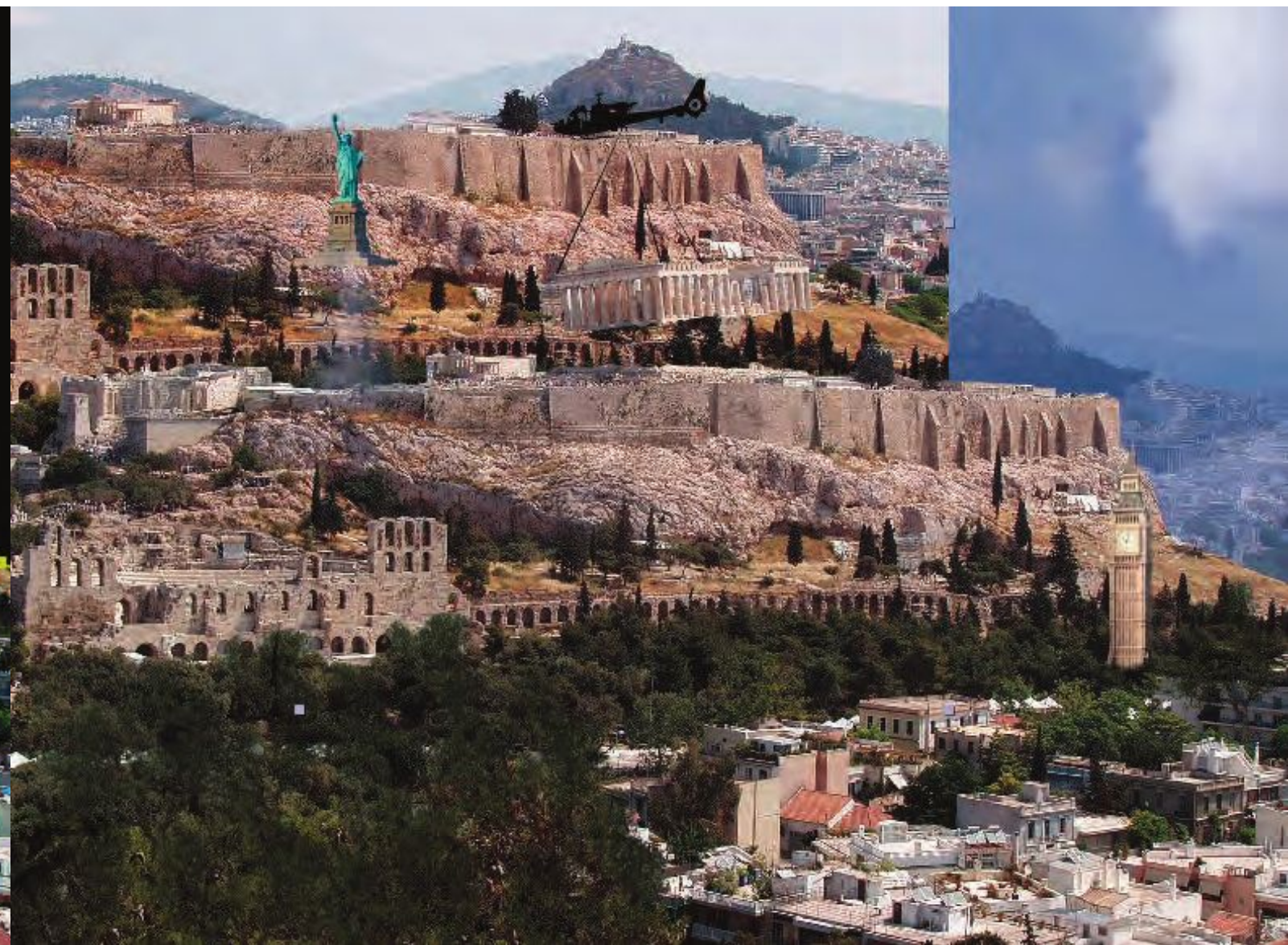
Dr Elena Stylianou

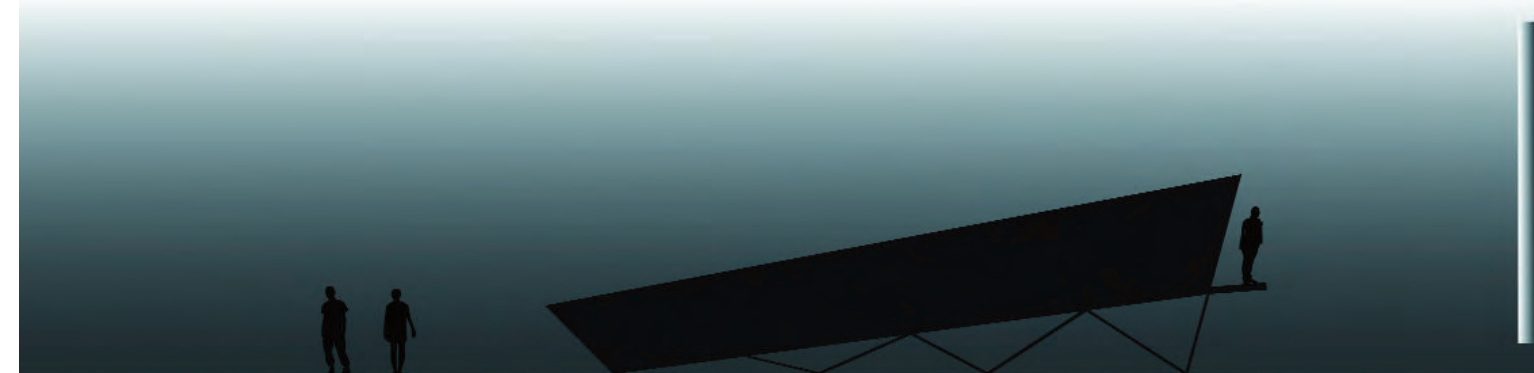
Από τη σειρά «Εικονομαχία του 21ου αιώνα» Πλαστικό δίκτυ, βαμβακερή κλωστή, 200x110εκ, (όψη από μπροστά), 2012
«21st Century iconoclasm» Plastic net, cotton thread, 200x110cm, (view from front), 2012

Από τη σειρά «Εικονομαχία του 21ου αιώνα» Φωτογραφική απεικόνιση, 30x22 εκ, 2011
«21st Century iconoclasm» Photographic image, 30x22 cm, 2011

Από τη σειρά «Εικονομαχία του 21ου αιώνα» Φωτογραφική απεικόνιση, 30x22 εκ, 2011
«21st Century iconoclasm» Photographic image, 30x22 cm, 2011

Acropolis
<http://vimeo.com/30919034>

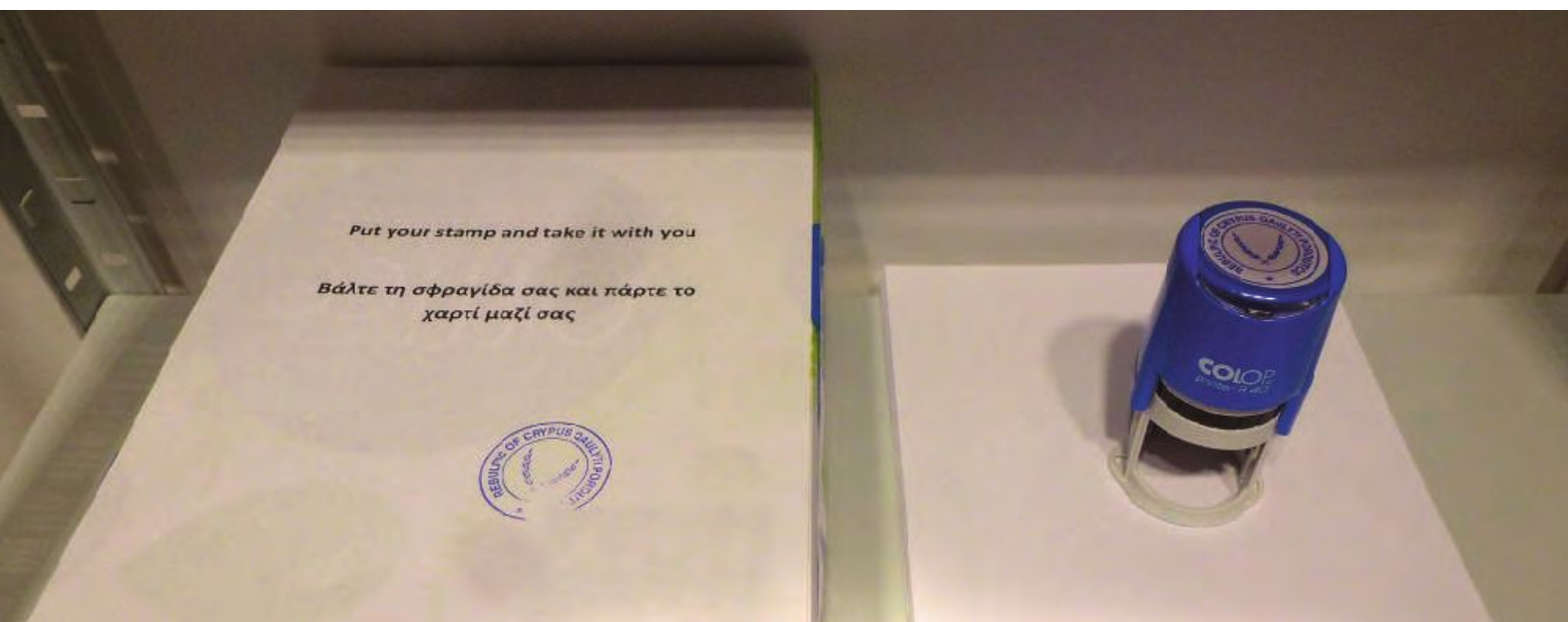

Αντίσταση | Resistance
Από τη σειρά «Εικονομαχία του 21ου αιώνα» Εικόνα από βίντεο, 2012, Διάρκεια 0:53
«21st Century iconoclasm» Video still, 2012, Duration 0:53
<http://www.youtube.com/watch?v=eM2dNKeIUCA>

Τρόικα, Berlaymont Βρυξέλλες | Troika, Berlaymont Brussels
Από τη σειρά «Εικονομαχία του 21ου αιώνα» Εικόνα από βίντεο, 2012, Διάρκεια 2:11
«21st Century iconoclasm» Video still, 2012, Duration 2:11
<http://www.youtube.com/watch?v=CBcntJUsAC8>

Επαναλαμβάνοντας | Repeating
Rebulpic of Cyprus Qaulyti Pordutcs
Από τη σειρά «Εικονομαχία του 21ου αιώνα» Στάμπα, εγκαταστάση στον χώρο, 2012
«21st Century icconoclasm» Stamp, installation, 2012

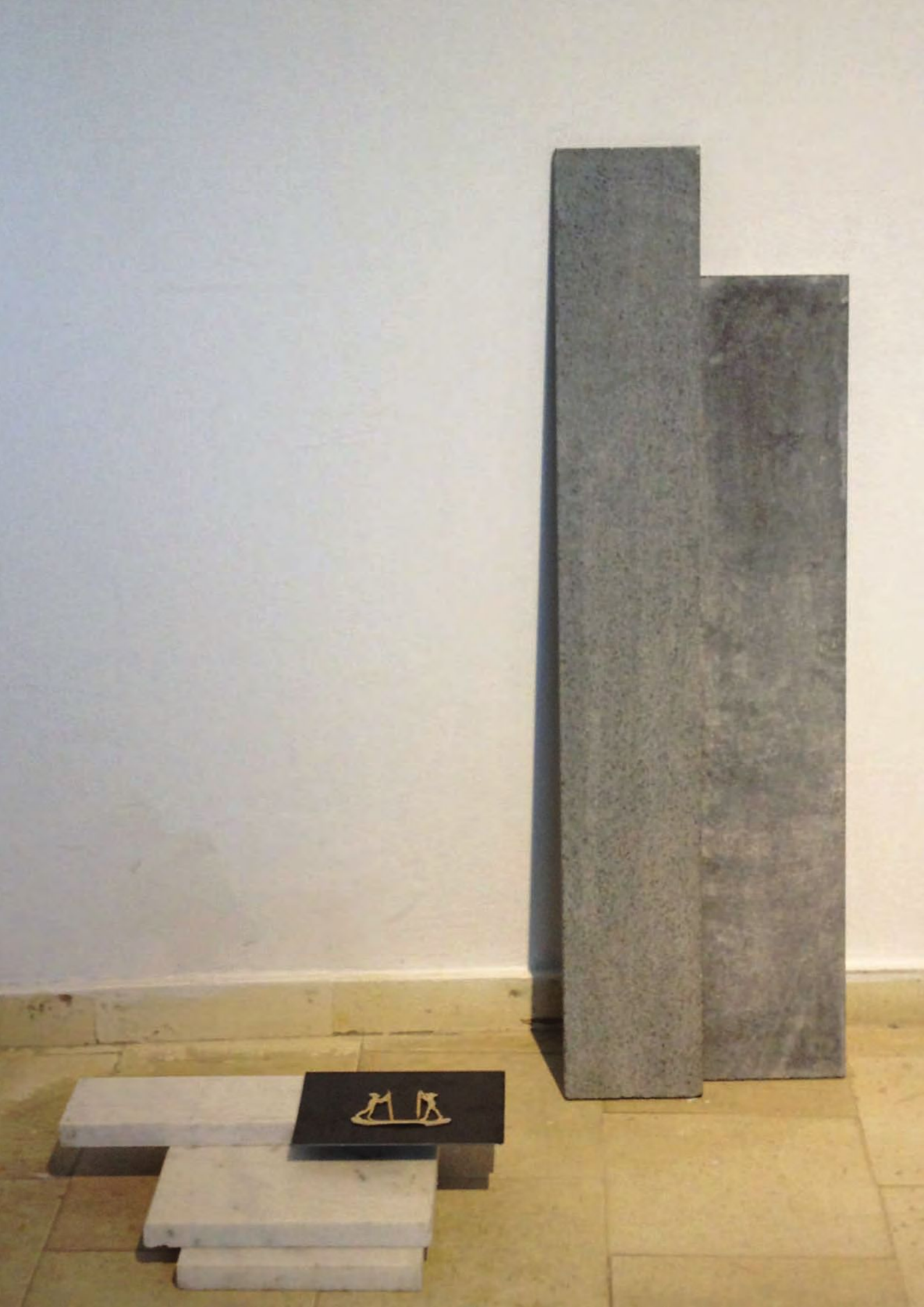

Από τη σειρά «Εικονομαχία του 21ου αιώνα» Εικόνα από βίντεο, 2012, Διάρκεια 0:43
«21st Century iconoclasm» Video still, 2012, Duration 0:43
<http://www.youtube.com/watch?v=kVbMKeU4ggA>

Από τη σειρά «Εικονομαχία του 21ου αιώνα» Φωτογραφική απεικόνιση, 20x20 εκ, 2012
«21st Century iconoclasm» Photographic image, 20x20 cm, 2012

Από τη σειρά «Εικονομαχία του 21ου αιώνα» Κέντημα 50x30 cm, «Ο ναυαγός»
«21st Century iconoclasm» Embroidery, 50x30 cm, «The shipwrecked»

Από τη σειρά «Εικονομαχία του 21ου αιώνα» Εγκατάσταση στον χώρο, 2012
«21st Century iconoclasm» Video still, installation 2012

Από τη σειρά «Εικονομαχία του 21ου αιώνα» Πλαστικό δίκτυ, βαμβακερή κλωστή, 200x110εκ, (όψη από μπροστά), 2012
«21st Century iconoclasm» Plastic net, cotton thread, 200x110cm, (view from front), 2012

Από τη σειρά «Εικονομαχία του 21ου αιώνα», Εικόνα από βίντεο, 2012, Διάρκεια 5:00
 «21st Century iconoclasm» Video still, 2012, Duration 5:00
<http://www.youtube.com/watch?v=K908RRFjbmw>

Από τη σειρά «Εικονομαχία του 21ου αιώνα», Εικόνα από βίντεο, 2012, Διάρκεια 5:00
 «21st Century iconoclasm» Video still, 2012, Duration 5:00
<http://www.youtube.com/watch?v=K908RRFjbmw>